

meddelt efter, at hjemlen i § 19, stk. 3, er udmøntet i en bekendtgørelse. Fastsættelse af yderligere vilkår for allerede godkendt indvindingsmateriel sker med hjemmel i en bekendtgørelse udstedt efter lovforslagets § 24, stk. 3.

§ 19 er endelig konsekvensrettet som følge af lovforslagets § 2 om ændring af anden lovgivning, hvor efter kompetencen til at meddele efterforskningstilladelse på kontinentalsoklen overføres fra kontinentalsokkeloven til råstofloven.

#### Til § 20

Bestemmelsen i forslagets § 20 udgør kernen i det nye tilladelsessystem. Heri slås det fast, at efterforskning og indvinding af råstoffer på havet kun kan gennemføres efter en konkret meddelt tilladelse til et geografisk afgrænset og miljøvurderet område. Råstofefterforskning og indvinding er således som udgangspunkt forbudt overalt på havområdet.

I den gældende råstoflov er der efter § 21 mulighed for at lukke et afgrænset farvandsafsnit for råstofindvinding. Det er herefter muligt at give en tilladelse efter § 22 til indvinding i en nærmere afgrænset og miljøvurderet del af det lukkede område. Tilladelsen kan blandt andet meddeles på miljømæssige vilkår.

Det er dette princip med at lukke et havområde, for herefter at meddele efterforsknings- eller indvindingstilladelse til en afgrænset miljøvurderet del heraf, der med den foreslåede lovændring nu udstrækkes til at gælde generelt for hele havområdet.

Tilladelserne efter lovforslagets § 20 vil ligeledes, som tilladelserne efter den gældende råstoflovs § 22, først blive givet efter en høring af de relevante parter, d.v.s. ministerier, statslige institutioner, amtsråd, repræsentanter for fiskeriinteresserne, de grønne organisationer m.v.

I henhold til lovforslagets § 2 om ændring af anden lovgivning overføres kompetencen til at meddele efterforskningstilladelse på kontinentalsoklen fra kontinentalsokkeloven til råstofloven. § 20, stk. 1, er konsekvensrettet i forhold hertil. Efterforskningsbestemmelserne for de råstoffer, der er omfattet af råstofloven, er hermed samlet i samme lov.

Bestemmelsen i forslagets § 20, stk. 2, om at tilladelse til indvinding i et afgrænset område gives til en eller flere ansøgere og for en periode på indtil 10 år, er indholdsmæssigt i overensstemmelse med den nuværende råstoflovs § 22, stk. 2. I bestemmelsen er det dog i overensstemmelse med praksis præciseret, at tilladelse kan gives til ansøgere og ikke alene til dem, der skal foretage indvindingerne.

10-årige tilladelser vil sædvanligvis blive givet, når der er tale om tilladelse til indvinding af råstoffer til den daglige råstofforsyning. Korterevarende tilladelser vil blive givet til leverancer til tidsbegrænsede konkrete anlægsarbejder, samt ved meddelelse af tilladelser til nyttiggørelse af oprensnings- og uddybningsmaterialer.

Efterforskningstilladelser vil normalt ikke blive meddelt for en længere periode end 3 år.

Bestemmelsen i forslagets stk. 2 om fortrinsret vil blive administreret efter følgende hovedretningslinier:

Ved en ansøgning om efterforskningstilladelse med fortrinsret vil det, efter høring af øvrige indvindere, blive vurderet, om den eventuelle råstofforekomst i det ansøgte område er af væsentlig interesse for andre indvindingsfirmaer end ansøgerens. Er dette ikke tilfældet, vil efterforskningstilladelse med fortrinsret blive meddelt. Ansøgeren vil få eneret til udnyttelse af dele eller hele forekomsten for en nærmere bestemt periode, dog max. 10 år.

Har andre end ansøgeren en relevant interesse i forekomsten, vil der blive givet afslag på den ansøgte efterforskningstilladelse med fortrinsret. Mulighederne er herefter, at ansøgeren gennemfører efterforskningen uden fortrinsret, eller at de interesserede indvindere i fællesskab søger efterforskningstilladelse og er enige om, at der skal være fælles adgang til indvinding i området, såfremt indvindingstilladelse meddeles.

I forslagets § 20, stk. 3, er det fastsat, at det påhviler ansøgeren at gennemføre de for tilladelsen fornødne undersøgelser og vurderinger eller helt eller delvist at afholde udgifterne hertil. Hermed følges almindelig praksis inden for miljøadministrationen. Også ved den hidtidige administration af råstofloven er ansøgere blevet pålagt at afholde udgifter til miljømæssige forundersøgelser m.v. Dette er blandt andet sket ved indvindingstilladelserne til de faste forbindelser over Storebælt og Øresund med hjemmel i den nuværende lovs § 22, stk. 3.

Da indvindingsfirmaerne sædvanligvis vil ønske at indvinde i de samme områder, og da Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere har oplyst, at deres medlemmer er indstillet på at samarbejde om gennemførelsen af de fornødne miljømæssige undersøgelser, forventes de økonomiske konsekvenser for det enkelte firma normalt at blive begrænsede.

§ 20, stk. 3, skal endelig ses i sammenhæng med den foreslåede ændrede § 34, hvoraf det fremgår, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger en ansøgning om tilladelse til efterforskning og råstofindvinding skal indeholde.